

هەر که سیڤ دوو کچ به خپو بکات، ئەوا له پرۆژی قیامه تدا من وئەو دین وهکو ئەم دووانه

له ئەنەسی کوری مالیکه وه -پرهزای خوای لیبیت- که پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- ده فەرمویت: «هەر که سیڤ دوو کچ به خپو بکات، ئەوا له پرۆژی قیامه تدا من وئەو دین وهکو ئەم دووانه». وههردوو په نجه کهی به یه که وه لکاند.

[صه حیه] [موسلیم گێراوبه تیه وه]

ئەم فەرمووده یه به لگه به له سەر فەزلی به خپوکردن و پهروهردکردنی کچان، له بهر لاوازی جاری وا هه یه خیزانه کهی گرنگی پینادهن، بۆیه پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: «هەر که سیڤ دوو کچ به خپو بکات، ئەوا له پرۆژی قیامه تدا من وئەو دین وهکو ئەم دووانه». وههردوو په نجه کهی به یه که وه لکاند، واتای ئەوه یه که ئەو که سه هاوهلی پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- ده ییت له بهه شتدا وهکو هاوهلی ئەو دوو په نجهی ده ست؛ ئەگەر دوو کچ به جوانی به خپو و پهروهرده بکات، واتا دوو مینه له کچ یان خوشک یان جگه له ئەوان. و به خپوکردن ئەوه یه که پینداویستی لاشه وهکو خواردن و خواردنه وه و شوپن و خهوتنی بۆ دا بین بکریت، وههروه ها پهروهردکردنی و فیرکردنی و فەرمان پیکردنی به چاکه ونه هی لیکردنی له خراپه و بهو شیوه یه، بۆیه به خپوکار ئەو بهر ژوه ندیانه ی کچه کان جیبه جیده کات که سوودی ده ییت بۆیان له دنیا وئاخیره تدا.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3360>

